

[Enggaard.]

ning i 1920erne og 1930erne, og som er affødt af ganske andre forhold end dem, vi lever under i dag, kan afskaffes, skal vi hilse det med glæde.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale de 5 foreliggende lovforslag.

Erik Hansen (Ålborg amt): Også jeg vil gerne udtrykke det radikale venstres glæde over, at der er opnået bred enighed vedrørende de her foreliggende lovforslag. Jeg vil gerne straks føje til, at nogle af lovforslagene har hjørner, som ligesom ikke rigtig er kommet med, og at der i lovforslagene er pletter, der virker noget udyrkede. Men skal man tage lovforslagene som helhed, må man erkende, at det er vældige fremskridt, der hermed nås; her er tale om en smiddiggørelse af tjenestemandssystemet, som virker heldigt, og som i høj grad var tiltrængt.

Men også når man taler om smiddiggørelsen, er der visse ting, der ikke helt er færdige. Den klassificering, som skal finde sted af de enkelte stillinger og i denne forbindelse de enkelte stillingers ansættelsesområder, savner vi endnu en dybere klarhed over. Det er noget, som må komme til på et senere tidspunkt, men jeg vil gerne her, hvor rammerne ikke er helt fastlagt, bede ministeren om at sørge for, at disse ansættelsesområder bliver videst mulige.

Det nye system indebærer, at det nu er lettere at gå ind i systemet. Der er ikke en spærring af bestemte aldersgrænser, der gør, at går man sent ind, har man ikke samme fordele, som hvis man gik ind på et tidligere tidspunkt. Det bliver også lettere at gå ud af systemet, fordi man ikke, når man går ud, f. eks. må efterlade pensionsfordele, som tidligere ikke kunne tages med ud af det.

Med hensyn til åremålsansættelserne er der endnu ikke klarhed over, hvilke områder det skal dreje sig om, men selve denne ansættelsesform virker i høj grad som en smiddiggørelse af systemet.

Når vi nu får denne åbning af tjenestemandssystemet, om jeg så må sige, står der alligevel tilbage, om den bliver gjort vid nok til, at alle de kredse, som egentlig hører til under tjenestemandsansættelserne, kan komme ind i systemet. Med hensyn til opdelingen af de offentligt ansatte, hvorefter staten enten træder til med lønrefusioner

eller fuldt ud udbetaler lønnen, tror jeg, der er behov for en betydelig samling. Det har været kendetegnende for lovgivning på en lang række områder tidligere, at når staten tog nye arbejdsopgaver op, var man en lille smule usikker over for, om disse områder skulle ind under tjenestemandsansættelse, eller om de skulle åbnes for overenskomstansættelse eller ansættelse på kontrakt. Jeg tror, dette system i og for sig har været rigtigt, indtil man har fået gennemprøvet, hvor disse grupper skulle have deres ståsted. Men efter det nye system må man nok tage disse forhold op til nyvurdering og se på, om disse grupper nu har fundet deres endelige ståsted, eller om det ikke vil være rimeligt nu at føre dem tilbage til ansættelse på tjenestemandsvilkår.

Ved den lovgivning, vi her er ved at gennemføre, fastsættes lønningerne for store arbejdsområder, og ligesom de tidligere ordførere vil jeg understrege, at hvis der ikke bliver koordinering mellem disse lønfastsættelser og lønnen på det kommunale område og i de koncessionerede selskaber, kan man løbe ind i noget, som kan være vanskeligt at overskue.

Nu jeg er ved at nævne det kommunale, vil jeg også sige, at under udvalgsarbejdet beskæftigede vi os en del med et problem, som for de mange nok kan synes relativt lille, men som for dem, der har problemet inde på livet, kan føles uendelig stort. Det var spørgsmålet i tjenestemandsløvforslagets § 16, stk. 2, om de offentligt ansattes mulighed for at deltage i kommunalt arbejde. Ved et cirkulære fra 1946 gives der en vis tjenestefrihed for at deltage, men fortolkningen af cirkulæret har været noget forskellig; adskillige steder har det været sådan, at det var et cirkulære, der virkede godt i chefspositionen, men lidt længere nede i graderne havde det en ikke helt hensigtsmæssig virkning. Jeg vil gerne sige, at jeg er tilfreds med det tilsagn, ministeren har givet udvalget om, at cirkulæret vil blive taget op til revision, og at der vil blive skabt rene linjer i denne sag, så der ikke kan opstå tilfælde, hvor der bliver lagt hindringer i vejen for den, der er valgt til at passe et kommunalt ombud.

Noget af det, som har optaget offentligheden ret meget, er de såkaldte formiddagsstillinger i centraladministrationen. Det